

**AKADEMIA GÓRNICZO-HUTNICZA
IM. STANISŁAWA STASZICA W KRAKOWIE**

Wydział Informatyki, Elektroniki i Telekomunikacji
Katedra Informatyki

PRACA DYPLOMOWA

**WYSOKOPOZIOMOWY INTERFEJS DO
ZARZĄDZANIA URZĄDZENIAMI
INTERNETU RZECZY**

WOJCIECH BASZCZYK

PROMOTOR:
dr inż. Włodzimierz Funika

Kraków 2016

OŚWIADCZENIE AUTORA PRACY

OŚWIADCZAM, ŚWIADOMY(-A) ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA POŚWIADCZENIE NIEPRAWDY, ŻE NINIEJSZY PROJEKT WYKONAŁEM(-AM) OSOBIŚCIE I SAMODZIELNIE W ZAKRESIE OPISANYM W DALSZEJ CZĘŚCI DOKUMENTU I ŻE NIE KORZYSTAŁEM(-AM) ZE ŹRÓDEŁ INNYCH NIŻ WYMIENIONE W DALSZEJ CZĘŚCI DOKUMENTU.

.....

PODPIS

Contents

1	Wstęp	4
1.1	Motywacja - charakterystyka problemu	4
1.2	Przegląd istniejących rozwiązań	4
2	Sformułowanie problemu	7
2.1	Struktura IoT	7
2.1.1	Przedmioty wyposażone w czujniki	7
2.1.2	Sieć komputerowa, która je łączy	7
2.1.3	Systemy, które przetwarzają i przesyłają dane	8
2.1.4	Wnioski i informacje przekładające się na korzyści biznesowe	8
2.2	Rozwój i bariery	10
2.3	Dobór urządzenia	10
2.4	Analiza zagrożeń	12
3	Metodyka rozwiązania	13
3.1	Rozwiązanie bazujące na standardzie telnet	13
3.2	Rozwiązanie bazujące na CoAP Web Service	14
4	Podsumowanie i wnioski	15
5	Hardware urządzenia	16
5.1	Pierwszy prototyp	16
5.2	Drugi prototyp	16
5.3	Schemat układu	16
A	Załączniki - KU KDM '16	20
A.1	Abstrakt	20
A.2	Poster	21

1. Wstęp

Celem pracy było zbadanie możliwości integracji modułów ESP8266 z koncepcją Internetu Rzeczy (ang. Internet of Things, IoT). Cel osiągnięto poprzez stworzenie infrastruktury na którą składają się urządzenia ESP8266 ze szczególnym uwzględnieniem topologii, niezawodności jak i uniwersalności systemu. W pracy zbudowany został rozproszony system bazujący na układach ESP8266, realizujący komunikację z mobilnym serwerem.

Zaimplementowano dwa rozwiązania tego problemu, jedno bazujące na działającym, na każdym urządzeniu serwisie telnet, natomiast drugie na web serwisie CoAP. Zweryfikowana została hipoteza o możliwości integracji modułów ESP8266 z koncepcją internetu rzeczy i możliwością dynamicznego rozszerzenia stworzonego systemu.

1.1. Motywacja - charakterystyka problemu

Istotą Internetu rzeczy (ang. Internet of Things, IoT) jest możliwość połączenia w sieć każdego rodzaju urządzeń. Koncepcja ta zakłada stworzenie takiej infrastruktury, która połączy ze sobą urządzenia codziennego użytku, w celu dostarczenia nowych funkcjonalności i usług. W nadchodzącym czasie będziemy mieli możliwość obserwacji jak fundamentalnie zmienia się możliwość integracji świata fizycznego, ze światem urządzeń cyfrowych.

Współcześnie istnieje bardzo wiele urządzeń komunikujących się ze sobą, tworzących swoistą sieć, nazwaną Internet rzeczy[1]. Jest to koncepcja, wedle której jednoznacznie identyfikowalne przedmioty mogą pośrednio lub bezpośrednio gromadzić, przetwarzać lub wymieniać dane za pośrednictwem sieci komputerowej.

Na rynku istnieje kilka rozwiązań pozwalających na zarządzanie tymi urządzeniami. Są to między innymi opisane szerzej w rozdziale 1.2 Contiki OS, Windows 10 IoT Core, Raspberry Pi czy Zetta. Celem pracy było stworzenie systemu o podobnej funkcjonalności, pozwalającej użytkownikom zarządzać, zbierać dane, sterować różnymi urządzeniami. Użytkownicy mają mieć wygodny i prosty w obsłudze interfejs.

Przyczyna powstania pomysłu, oraz problem i cel projektu, mając na uwadze przedstawione powyżej tezy, można formalnie przedstawić następująco:

- **Przyczyna:** Diametralnie zwiększająca się ilość urządzeń wchodzących w skład Internetu rzeczy[1].
- **Problem:** Stworzenie uniwersalnego interfejsu do efektywnego zarządzania tymi urządzeniami.
- **Rozwiązanie:** Dostarczenie modelu działającego w uproszczonym środowisku, dostarczającego wysokopoziomowy interfejs.

1.2. Przegląd istniejących rozwiązań

Możliwość zdalnego konfigurowania urządzeń wchodzących w skład Internetu rzeczy przez użytkownika końcowego, bądź też samodzielnego działania układu w koncepcji IoT posiada niezliczoną ilość zastosowań w wielu obszarach, takich jak:

- Mieszkania,
- Miasta,
- Przemysł,
- Transport

Istnieje kilka projektów adresujących ten problem. Przykładowe z nich to Contiki OS, Windows 10 IoT Core, Raspberry Pi oraz Zetta. Zapoznanie się z nimi, z rozwiązaniami w nich stosowanymi oraz z oferowanymi przez nie interfejsami pozwoliło uniknąć wielu błędów i problemów występujących podczas projektowania własnego systemu.

Contiki OS [3] (The Open Source OS for the Internet of Things) Contiki łączy małe, tanie i energooszczędne mikrokontrolery z internetem. Contiki wspiera w pełni standard IPv6 i IPv4, wraz z energooszczędnymi bezprzewodowymi standardami: 6lowpan, RPL, CoAP.

Contiki oferuje łatwe i szybkie tworzenie oprogramowania, aplikacje są pisane w czystym C, wraz z symulatorami Cooja systemy te mogą być emulowane przed wrzuceniem ich na hardware. Środowisko jest dostępne i całkowicie darmowe, co jest dużym plusem oprogramowania Contiki.

Contiki można uruchomić na wielu energooszczędnych, bezprzewodowych urządzeniach, takich jak[5]: CC2538, Sensortag, CC2650

Windows 10 IoT Core [6] to również system operacyjny, jest to wersja Windows 10, która została zoptymalizowana dla małych urządzeń bez wyświetlacza, oraz które są uruchamiane na Raspberry Pi 2 i 3, Arrow DragonBoard 410c i MinnowBoard MAX. Windows 10 IoT Core wykorzystuje bogate, uniwersalne API – Universal Windows Platform (UWP). UWP API pozwala na tworzenie aplikacji, która może być używana na wielu urządzeniach, telefonach lub komputerach i udostępnia dostęp do tysięcy urządzeń Windows, które można wykorzystywać w projekcie.

Windows 10 IoT Core wspiera łatwe w użyciu Arduino Wiring API używane w Arduino, oraz biblioteki do bezpośredniego dostępu do urządzeń. Aby tworzyć aplikacje można również używać narzędzia Visual Studio.

Raspberry Pi [4] w odróżnieniu od prezentowanych tutaj rozwiązań jest to platforma komputerowa, która może posiadać zainstalowany system Linux, jak i Windows 10 IoT Core.

Zetta [7] (An API-First Internet of Things Platform) jest to platforma open source zbudowana na Node.js, aby zapewnić możliwość tworzenia serwerów Internetu Rzeczy, które są uruchomione na rozproszonych komputerach. Zetta łączy REST API, WebSockets i reaktywne programowanie - idealne dla łączenia wielu urządzeń w data-intensive, aplikacje czasu rzeczywistego.

Podsumowanie: Pomijając aspekty techniczne, przedstawione systemy mają kilka ważnych, łatwo widocznych cech wspólnych, które powinien posiadać również system implementowany w ramach projektu:

- efektywna komunikacja np. standard Wi-Fi
- energooszczędność urządzeń, mimo ciągłej aktywności
- responsywność oraz stabilność systemu
- niezawodność komunikacji

2. Sformułowanie problemu

W tym rozdziale opisany jest Internet Rzeczy pod względem problemów badawczego i projektowego, jakie zostały w pracy rozwiązane. Zaprezentowane są tutaj podejścia, jakie zdecydowałem się zastosować w moim projekcie, oraz wyjaśnienie dlaczego są to rozwiązania lepsze od innych.

2.1. Struktura IoT

Internet Rzeczy należy rozumieć jako system, w którym przedmioty mogą komunikować się między sobą, za pośrednictwem człowieka lub bez jego udziału. Dobrym schematem obrazującym tę koncepcję jest Rys. 1. Widać tutaj wyraźnie, że to podejście jest uniwersalne. Z rysunku wynika, że istnieje podział na cztery główne części.

Figure 1: Idea funkcjonowania rozwiązań Internetu Rzeczy

2.1.1. Przedmioty wyposażone w czujniki

Naszą sieć IoT możemy zbudować praktycznie w każdej dziedzinie. Za pomocą jednego systemu mamy możliwość sterowania każdym rodzajem urządzeń - od sprzętów AGD/RTV po samochody, czy domy. Strefy zastosowań urządzeń IoT przedstawia Rys. 2. Widać wyraźnie, że istnieją one wszędzie, potwierdzeniem tego faktu jest Rys. 5 opisany szerzej w podrozdziale 2.1.4.

2.1.2. Sieć komputerowa, która je łączy

Tutaj mamy pole do popisu, bo tak naprawdę istnieje bardzo wiele interfejsów pozwalających na łączenie urządzeń w jedną integralną całość. Do wyboru mamy - od tych bardziej znanych standardów m.in.:

- Wi-Fi
- Bluetooth

Po te mniej znane, jednak równie często wykorzystywane:

Figure 2: Obszar zastosowania IoT

- NFC
- Z-Wave

Istotne jest połączenie takich urządzeń z Internetem, ponieważ w innym wypadku nie będzie możliwości sterowania tymi urządzeniami z zewnątrz. Wymaga to jednak dodatkowej infrastruktury, więcej na ten temat w TODO.

2.1.3. Systemy, które przetwarzają i przesyłają dane

Posiadając już podpięte urządzenia do sieci, musimy jeszcze mieć czym nimi sterować/przetwarzać dane itp. Mamy możliwość instalacji urządzeń tych bardziej profesjonalnych, dedykowanych dla konkretnego klienta, jak np. Rys. 3. Jest to panel do sterowania ogrzewaniem w domu firmy proav. Poprzez te bardziej uniwersalne, jak chociażby smartphone z systemem android/ios/windows.

2.1.4. Wnioski i informacje przekładające się na korzyści biznesowe

Innym zobrazowaniem idei Internetu Rzeczy jest Rys. 4. Widać tutaj wszystko to co zostało pokrótce przedstawione w tym rozdziale. Ważnym wyznacznikiem, który przekonał mnie do napisania tej pracy był fakt, że liczba urządzeń IoT drastycznie wzrasta w czasie. Przedstawia to Rys. 5, przewidywania są takie, że ich liczba do 2020 wzrośnie do 25 bilionów i już dawno przekroczyła liczbę ludności na świecie.

Dobrym wyznacznikiem zmian czekających nas w najbliższym czasie jest Rys. 6. Możemy zaobserwować wyraźny spadek wykorzystania zasobów Internetowych przez zwykłe komputery w ciągu kolejnych kilku lat. Już tym momencie stanowi on mniejszość spośród wykorzysta-

Figure 3: Panel do sterowania ogrzewaniem

Figure 4: System wymiany informacji

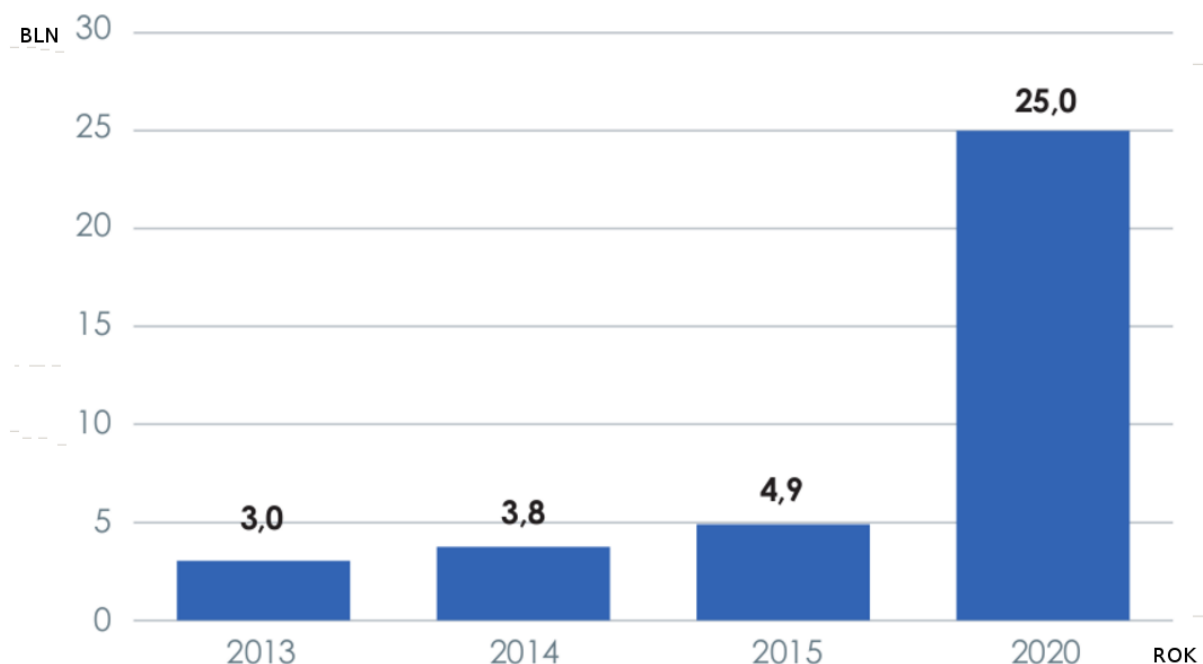

Figure 5: Liczba urządzeń Internetu Rzeczy

nia wszystkich zasobów w gospodarstwie domowym. Widać natomiast stopniowy wzrost użycia Internetu przez inne urządzenia. Wynika to z faktu posiadania przez każdego człowieka coraz to więcej urządzeń mobilnych i chęci zautomatyzowania kolejnych aspektów życia codziennego.

2.2. Rozwój i bariery

Istnieją pewne aspekty, które są wyznacznikiem rozwoju systemu działającego pod szyldem Internetu Rzeczy. Proces miniaturyzacji jest jednym z nich, dzięki niemu możliwe jest korzystanie z mikrokontrolerów praktycznie w każdym urządzeniu. Ważnym elementem jest tutaj również rozwój technologii mobilnych i bezprzewodowego dostępu do Internetu. Te dwa główne aspekty powodują szybki rozwój IoT, jednak istnieją takie, które go hamują. Wciąż dużym ograniczeniem jest zasilanie. Baterie są coraz bardziej żywotne, jednak mają swoją wadę - trzeba je ładować. Często jest to duże ograniczenie, biorąc pod uwagę liczbę tych urządzeń działających samodzielnie. Innym ograniczeniem może okazać się protokół IPv4 (ok 4 mld urządzeń), dlatego często trzeba używać infrastruktury, która zapewni nam prywatne adresy IP.

Istotnym wyzwaniem jest wytworzenie jednolitych standardów dotyczących bezpieczeństwa danych i poufności. Nie chcemy doprowadzić do sytuacji, w której dostęp do inteligentnego domu dostanie nieuprawniona osoba.

2.3. Dobór urządzenia

Na samym początku pojawiło się pytanie jakiego rodzaju urządzenia powinienem użyć. Pytanie to jest zasadnicze, dlatego poświęciłem dużo czasu na zgłębienie tego tematu. Przeglądając różnego rodzaju interfejsy, te bardziej uniwersalne jak i te podstawowe, doszedłem do

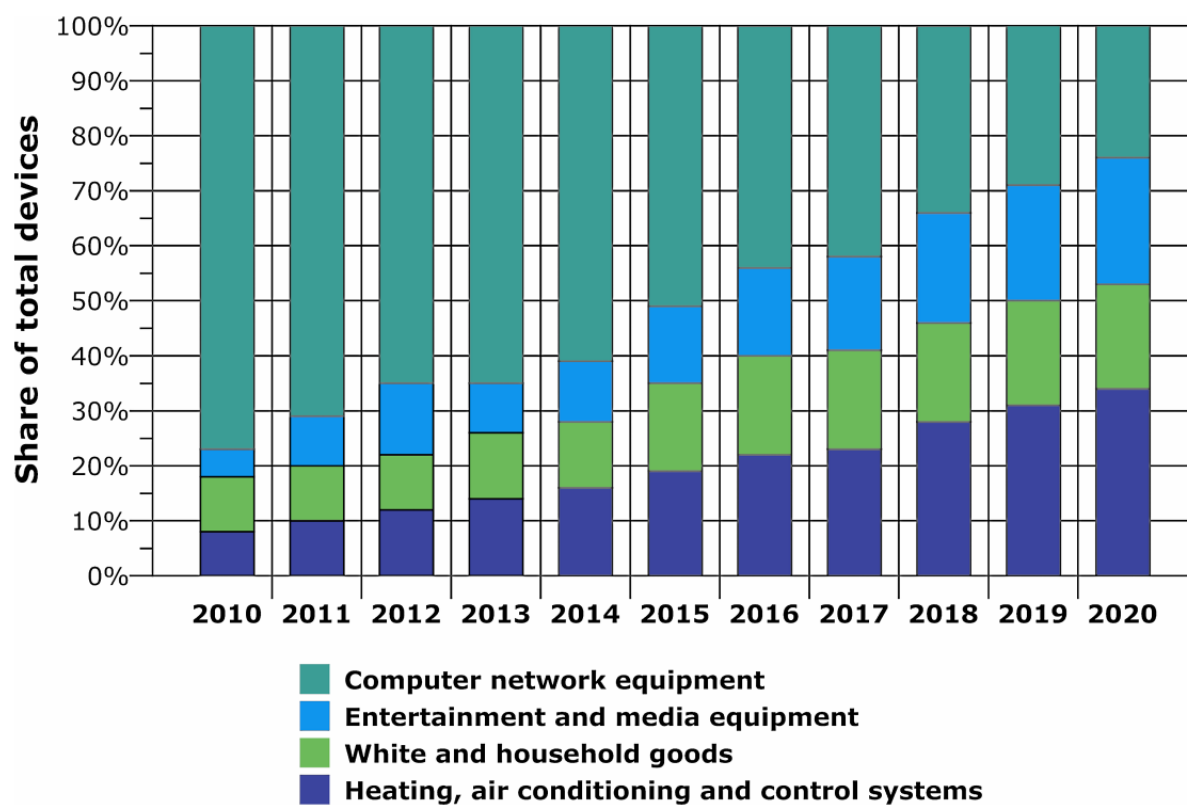

Figure 6: Udział poszczególnych urządzeń w wykorzystaniu zasobów Internetu w gospodarstwie domowym

wniosku, że warto poświęcić więcej czasu na stworzenie czegoś od nowa i nauczenie się jak takie urządzenia działają od środka. Decyzja ta była o tyle trudna, że nie byłem pewien jaki będzie miała skutek dla całej pracy. Płytkę PCB wydrukowałem ręcznie i powstały dwa prototypy tego urządzenia (więcej na ten temat w sekcji 5). Samo urządzenie przedstawia Rys. 7

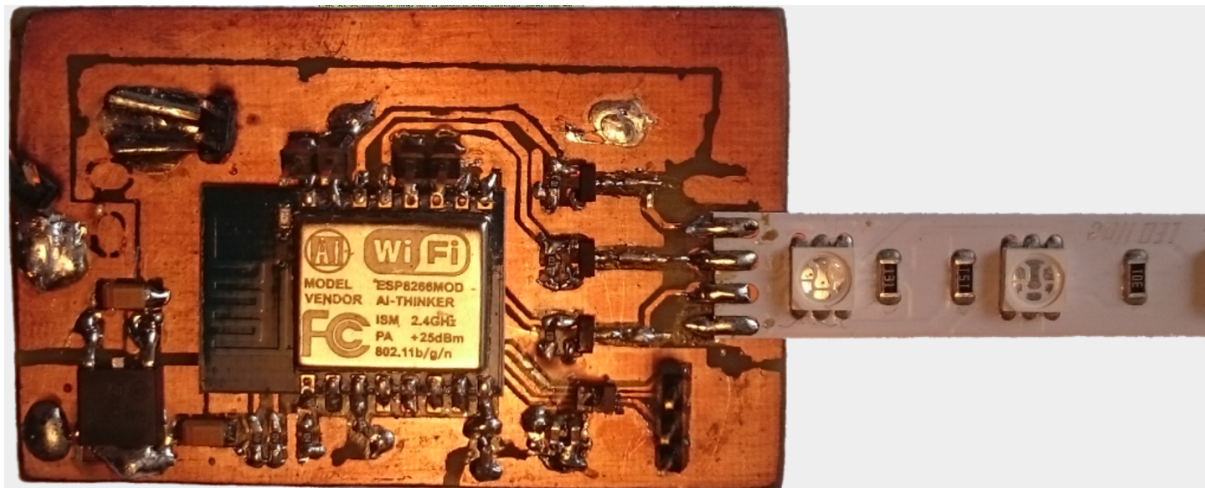

Figure 7: Urządzenie PCB

2.4. Analiza zagrożeń

Wykonalność projektu jest obarczona pewnym ryzykiem. Jest ono głównie związane z możliwą nieznaną jakością obranych w późniejszym czasie technologii oraz małym doświadczeniem w dziedzinie Internetu rzeczy.

Kolejnym zagrożeniem jest ograniczony czas. Proponowane rozwiązanie zakłada stworzenie prototypu urządzenia, a następnie aplikacji, więc stworzenie układu będzie konieczne do uruchomienia i przetestowania całości.

3. Metodyka rozwiązania

W tej części opisane są szczegółowo metody rozwiązania postawionego problemu. Opis ten powinien być precyzyjny, wyczerpujący i zgodny z aktualnym formalizmem oraz terminologią specyficznymi dla dziedziny pracy. Powinien on w szczególności zawierać definicje stosowanych metod numerycznych, algorytmów oraz struktur danych.

3.1. Rozwiązanie bazujące na standardzie telnet

Finalnym produktem powinien być stabilny prototyp urządzenia, połączony z modulem ESP8266, posiadający przynajmniej jeden czujnik. Użytkownik powinien mieć możliwość zdalnego sterowania tym urządzeniem za pomocą mobilnej aplikacji. System powinien składać się przynajmniej z trzech urządzeń, każde z nich powinno automatycznie łączyć się do sieci Wi-Fi po uruchomieniu.

Dodatkowo, system powinien oferować wygodny interfejs dostępny dla użytkownika końcowego. Udostępnienie API poprzez sterowanie urządzeniami za pomocą telnetu pozwoli na programowy dostęp do sterowania urządzeń z poziomu dowolnego języka programowania. Powinny również zostać zaimplementowane mechanizmy autentykacji zlecanych operacji. Oprócz dostępu programowego, planowana jest implementacja graficznego interfejsu mobilnego, przeznaczonego dla użytkowników[2].

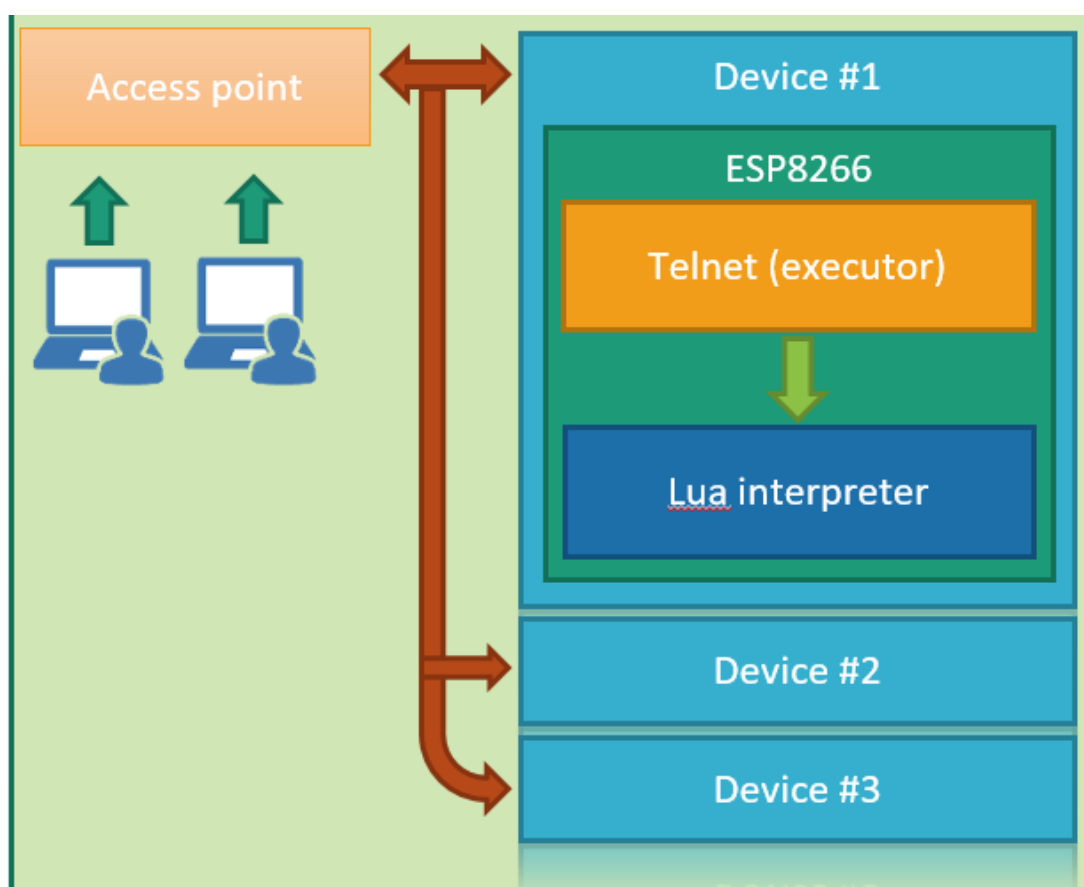

Figure 8: Wizja miejsca użytkownika, budowy urządzenia, oraz sposobu komunikacji

Wizję budowy urządzenia przedstawia Rys. 8.

3.2. Rozwiązanie bazujące na CoAP Web Service

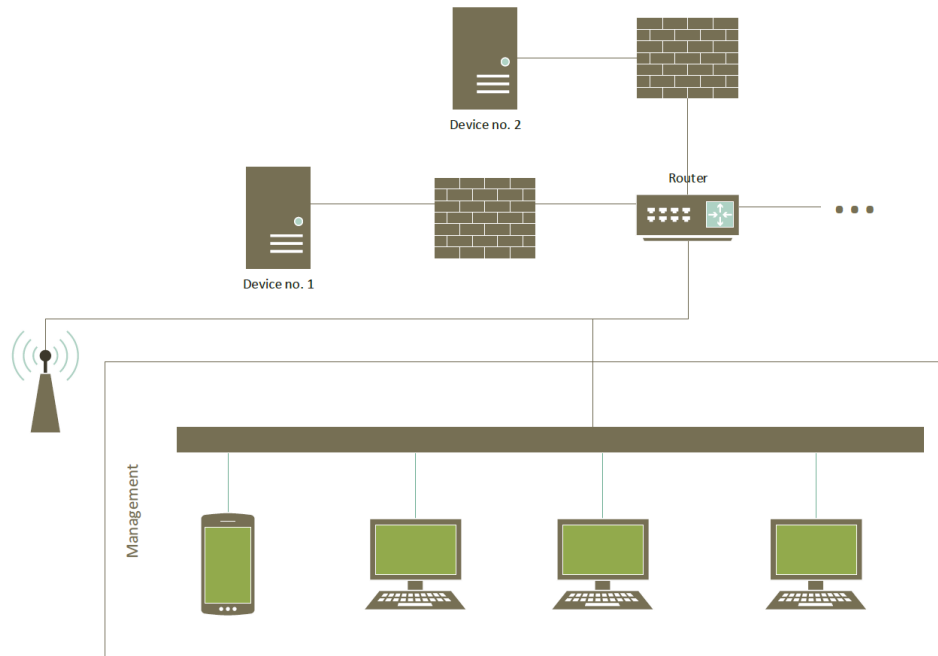

Figure 9: Wizja miejsca użytkownika, sposobu komunikacji w systemie w standardzie CoAP

Wizję budowy urządzenia przedstawia Rys. 9.

4. Podsumowanie i wnioski

Podsumowanie stanowi krótkie streszczenie zawartości pracy uwypuklające oryginalne wyniki autora. Zawiera ono również krótkie uzasadnienie dla weryfikacji tezy pracy, oparte na tych wynikach. Wnioski powinny dotyczyć stopnia realizacji przyjętego planu badawczo – projektowego oraz możliwości jego kontynuacji, jak również możliwości zastosowania uzyskanych i planowanych rezultatów w praktyce.

5. Hardware urządzenia

Urządzenia zostały wykonane samodzielnie. Powstały dwa prototypy, pierwszy znacznie większy oferuje podobną funkcjonalność do drugiego.

5.1. Pierwszy prototyp

Schemat płytki PCB tego prototypu przedstawia Rys. 10. Płytką tą jest trzykrotnie większa od prototypu w wersji drugiej Rys. 11. Widać, że odległości między ścieżkami zostały skompresowane do minimum.

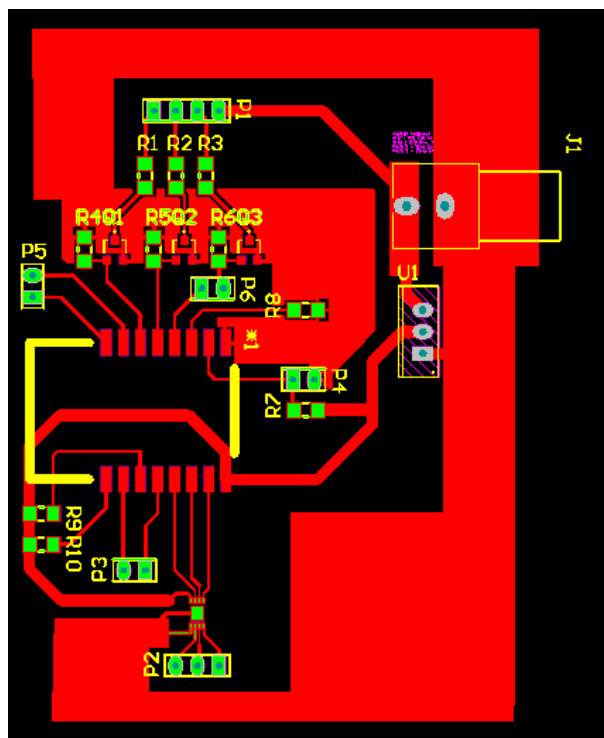

Figure 10: Schemat płytki PCB w wersji I

5.2. Drugi prototyp

5.3. Schemat układu

Schemat układu urządzenia przedstawia Rys. 12. Mamy tutaj przedstawione urządzenie ESP8266 (Component 1), piny Reset, CHPD oraz VCC podpięte są do napięcia wysokiego 3,3V. Piny oznaczone jako T1, T2, T3 to wyprowadzenia do tranzystorów, które sterują kolorami diod LED RGB. Piny

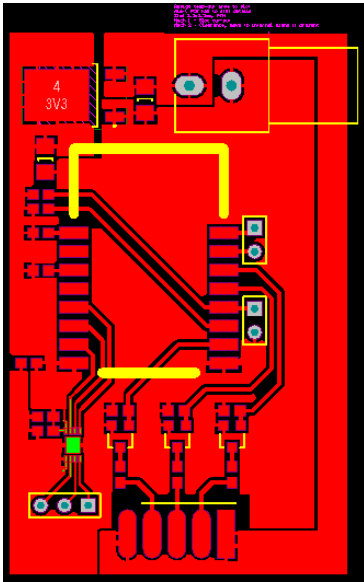

Figure 11: Schemat płytki PCB w wersji II

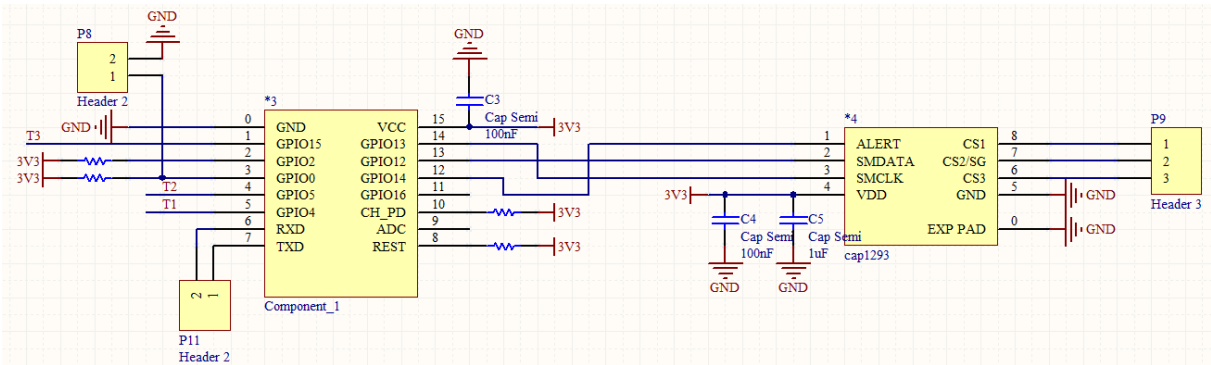

Figure 12: Schemat układu urządzenia

References

- [1] ARM. White paper what the internet of things (iot) needs to become a reality. global strategy and business development. In *Freescale and Emerging Technologies*, June 2014.
- [2] W. Baszczyk and W. Funika. Building a high-level interface with esp8266 for management of devices in iot. In *Proceedings of Cracow Grid Workshop*. ACC CYFRONET AGH, March 2016.
- [3] Contiki. The open source os for the internet of things. <http://www.contiki-os.org/>.
- [4] Raspberry Pi Foundation. Raspberry pi. <https://www.raspberrypi.org/>.
- [5] Texas Instruments. Contiki hardware. <http://www.contiki-os.org/hardware.html>.
- [6] Windows. Windows 10 iot core. <https://developer.microsoft.com/en-us/windows/iot>.
- [7] Zetta. An api-first internet of things platform. <http://www.zettajs.org/>.

List of Figures

1	Idea funkcjonowania rozwiązań Internetu Rzeczy.	7
2	Obszar zastosowania IoT.	8
3	Panel do sterowania ogrzewaniem.	9
4	System wymiany informacji.	9
5	Liczba urządzeń Internetu Rzeczy.	10
6	Udział poszczególnych urządzeń w wykorzystaniu zasobów Internetu w gospodarstwie domowym.	11
7	Urządzenie PCB.	12
8	Wizja architektury systemu.	13
9	Wizja architektury systemu w standardzie CoAP.	14
10	Schemat płytki PCB v1.	16
11	Schemat płytki PCB v2.	17
12	Schemat układu urządzenia.	17
13	Abstrakt przesłany na KU KDM '16. Strona 1.	20
14	Abstrakt przesłany na KU KDM '16. Strona 2.	21
15	Poster zaprezentowany na KU KDM '16.	22

A. Załączniki - KU KDM '16

A.1. Abstrakt

Building a high-level interface with ESP8266 for management of devices in IoT

Wojciech Baszczyk¹, Włodzimierz Funika¹

¹ AGH, Faculty of Computer Science, Electronics and Telecommunication, Dept. of Computer Science, al. Mickiewicza 30, 30-059, Kraków, Poland,

wbaszczy@student.agh.edu.pl, funika@agh.edu.pl

Keywords: Internet of Things, ESP8266, network, communicating machines, circuit board

1. Introduction

We see the Internet of Things [IoT] as billions of smart, connected “things” that will encompass every aspect of our lives [1]. The IoT is comprised of smart machines interacting and communicating with other machines, objects, environments and infrastructures. The IoT is defined in many different ways, and it includes many aspects of life - from connected homes and cities to connected cars and roads to devices that track an individual’s behavior and use the data collected.

In this paper we present the results of an in-depth research into IoT issues. We aimed to develop a prototype of service that provides a high-level interface to a set of IoT devices using ESP8266, which could manage devices of IoT. Our goal was to create a circuit board integrated with ESP8266 and software that ensures management of a set of devices communicating over Wi-Fi network.

ESP8266 is a highly integrated chip. It offers a complete and self-contained Wi-Fi networking solution, allowing it to either host the application or to offload all Wi-Fi networking functions from another application processor. We have chosen ESP8266 due to its powerful on-board processing and storage capabilities that allow it to be integrated with sensors and other application-specific devices through its GPIOs.

2. Description of a problem solution

Our prototype system consists of a number of elements (see Fig. 1, where the communication interface is shown). It represents a circuit board (Device) communication with various types of clients, connected to the same network, like android applications or telnet clients running on a given operating system.

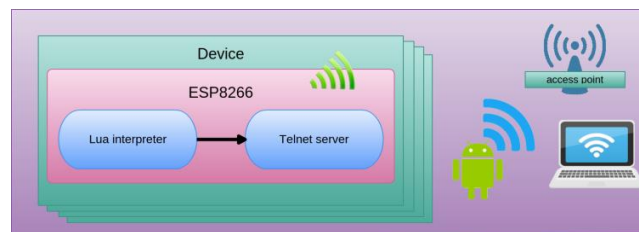

Fig. 1 Circuit board communication interface

Lua [2] is a lightweight programming language designed primarily for embedded systems and clients. It is running on ESP8266 processor. There are some important functions defined and loaded on startup. Basically this platform has been selected because it is easy to control the system just by interpreting commands.

Telnet provides an interactive text-oriented communication facility using a virtual terminal connection, which features great flexibility. There are commands defined, each command can control a different functionality of the system, each of these commands is interpreted by Lua and executed. This solution makes it easy to define an own system, which can provide a user friendly interface for the management of devices in IoT.

3. Results

As a proof-of-concept we have created an android application that implements a circuit board interface. It provides a view for connecting to devices. The devices are configured to control LED brightness by pulse-width modulation (PWM) also as a proximity detector located on circuit boards. The application sends commands to telnet clients and steers each device separately. The functions used by the telnet client are written in Lua and located on ESP8266 microcontroller, at startup each device loads appropriate procedures.

The main aspect to test was the reliability provided by our modules the system is composed of. The testing procedure relies on user activities. At first the user connects to different circuit board modules. Then there are various type of views that provide user friendly interfaces, e.g., setting LED brightness (see Fig. 2). Within the tests performed, the system proved its responsiveness and proper functioning.

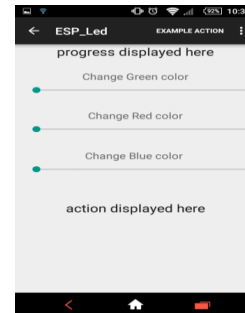

Fig. 2 LED setting GUI

4. Concluding remarks

There are many systems that provide similar solutions for management issues of the Internet of Things. For example, Contiki [3] is an operating system for the Internet of Things, it connects tiny low-cost, low-power microcontrollers. By contrast, we aimed to develop a solution with convenient circuit boards and interfaces. The test results are very promising - the system is responsive and stable. Future work aims to extend the current API and allow the user to develop their own modules by involving various sensors, e.g., for temperature, humidity, etc. The management of devices requires some changes, with special focus on the configurability of the environment. We are going to make the circuit board more adjustable, so that the user could connect and manage various devices of their choice.

Acknowledgements. This research is partly supported by AGH grant no. 11.11.230.124.

References

1. White Paper What the Internet of Things (IoT) Needs to Become a Reality. Global Strategy and Business Development, Freescale and Emerging Technologies, ARM, 2014.
2. What is Lua?. (2016, February 4). <http://www.lua.org/about.html>
3. Why Choose Contiki?. Contiki: The Open Source OS for the Internet of Things. <http://contiki-os.org/index.html#why>

Figure 14: Abstrakt przesłany na KU KDM '16. Strona 2.

A.2. Poster

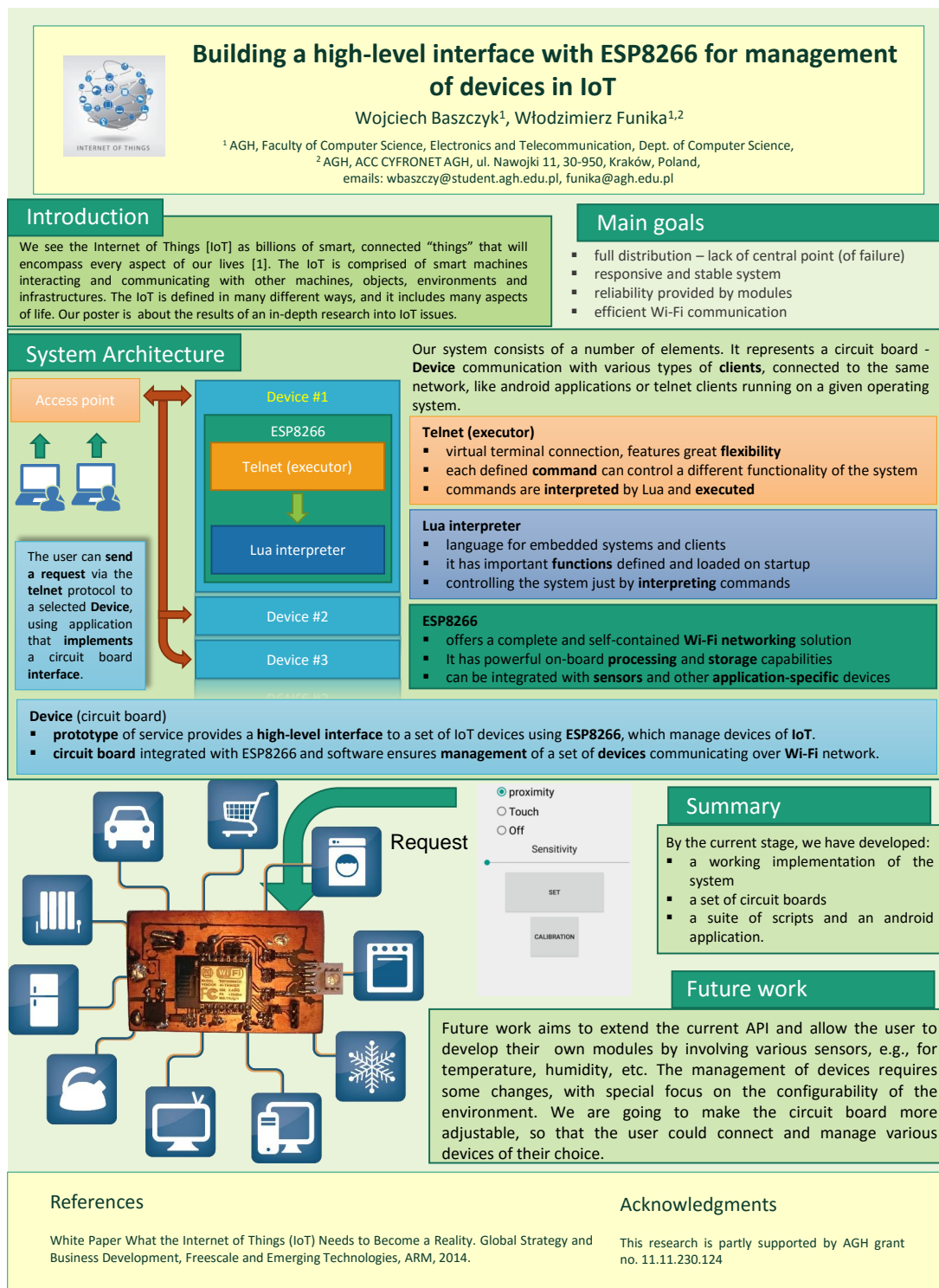

Figure 15: Poster zaprezentowany na KU KDM '16.